

ALBINA

REVISTA POPULARA

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACTIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	P. Dulfu
G. Coşbuc	V. S. Moga
G-I P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
Ţh. Adamescu	Gr. Teodosiu
I. Otescu	C. C. P.-Taşcă

ALBINA

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonam. în străinătate pe an lei 8
 „ „ „ pe 6 luni 3 | Un număr 15 bani.

Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

Literatura română: A., Mihail Eminescu. (Cu 5 ilustrații: Raluca Eminovici, mama poetului.— Eminescu la 20 de ani.— Eminescu la 34 ani.— Eminescu la 38—39 ani.— Mormântul lui Eminescu la București.

Din trecutul țării: General P. V. Năsturel, Biserica din satul Preajba.

egile țării: Artur Gorovei, Epitropie sau tutelă.

Partea științifică: Dr. Lux, Vulcanul Péle.

Educație și instrucție: Condițiile de admitere pentru absolvenții claselor primare.

Din trecutul școlii române: G. Pavelescu, Școala Națională din Clejani. (Urmare).

Din ziare și reviste: Chelner isteț.— Comerțul părului.

Bibliografie: Cărți primite la Redacție.

Cronica: Moartea lui C. Stăncescu.— Moartea lui G. I. Lahovari.— În amintirea lui Eminescu. (Cu ilustrație: Bustul lui Eminescu la Botoșani). Starea semănăturilor.— Societatea pentru protecția animalelor.— Criza din Ungaria.— Chestia Cretei.— Holera.

Pagina glumeată: Stan Pășitul, Aveți un unchiu în America? (Cu 14 ilustrațiuni).

Suplement: Buletinul activității sociale a preoților și învățătorilor No. 50 dela 21 Iunie.

MIHAIL EMINESCU.

În ziua de 16 Iunie 1909 s'au împlinit douăzeci de ani dela moartea poetului Mihail Eminescu.

În mai multe orașe ale țării s'au făcut întruniri, s'au organizat serbări, s'au tipărit și publicațiuni speciale pentru comemorarea acestei zile.

Cultul morților în general și în deosebi cultul amintirii oamenilor cari, într'un fel sau într'altul, au adus servicii țării și neamului, este un semn de maturitate culturală. Sunt frumoase și îmbucurătoare aceste manifestații de recunoștință din partea publicului românesc.

«Albina» se asociază la această sărbătoare, și ca organ român de publicitate, și ca foaie care se îndreptează mai ales spre popor, căci Eminescu a fost unul dintre poeții noștri cari au cunoscut mai bine producerile poporului și cari din acestea au cules motive de inspirațiune.

* *

Eminescu s'a născut în ziua de 15 Ianuarie 1850 în orașul Botoșani și eră fiu al lui Gheorghe Eminovici și al soției sale Raluca, proprietari cu oare care dare de mână în comuna Ipotești (județul Botoșani). A fost trimis dela vârsta de 6 ani să învețe carte în Cernăuți, unde a urmat clasele primare și o parte din cele liceale. Aci a avut ca profesor pe Aron Pumnul, care a exercitat multă influență asupra-i; la moartea acestuia în 1866, Eminescu a scris o poezie, care s'a recitat de un elev. Incepe astfel:

Imbracă-te în doliu, frumoasă Bucovină,
Cu cipru verde ncinge antică fruntea ta;
Acuma din pleiada-ți auroasă și senină
Se stinse un luceafăr, se stinse o lumină,
Se stinse o dalbă stea !

Firea lui, iubitoare de prea mare libertate, nu se putea împacă cu regulele necesare oricărei școli: într'o bună zi fugi dela școală și se duse acasă. Incercările ce făcu tatăl

Raluca Eminovici, mama poetului.

său, prin tot felul de mijloace, ca să-l silească a-și urmări învățătura, fură cu desăvârșire zadarnice și se hotărî să-i caute un loc ca să poată avea o ocupațiune. Astfel, în 1864, vedem

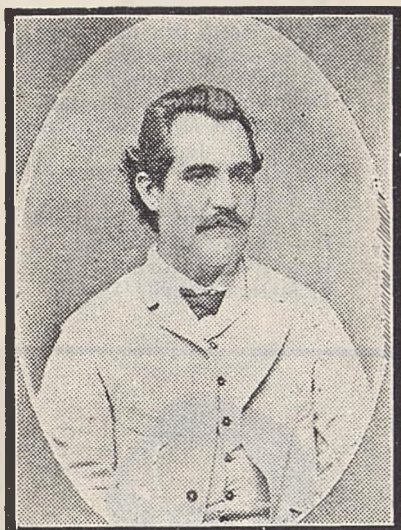

Eminescu la 20 de ani.

că tânărul de 14 ani Mihail Eminovici — mai târziu și-a schimbat numele în Eminescu — este numit «practicant» la tribunalul din Botoșani.

Aci stete mai puțin de un an, căci tatăl său, după îndemnul fratelui mai mare al poetului, îl trimise la Sibiu și la Blaj ca să-și urmeze studiile.

Cam vre-o doi ani a stat aci. În acest timp s'a ocupat, mai ales afară din școală, cu istoria antică și cu citirea filozofilor. În acest timp i s'au publicat primele lui poezii în revista «Familia» din Pesta. Intre acestea sunt: «La Heliade», «La moartea principelui Știrbei», «La Bucovina», ș. a.

Eminescu la vârsta de 34 de ani.

Neputând însă nici acum să se deprinză cu școala, a fugit; dar, de astă dată, nu s'a mai dus acasă, ci s'a făcut «suffleur» la diferite trupe de artiști cu cari a cutreerat orașele de provincie. A dus viață rătăcitoare și plină de necazuri și de suferințe; a trăit sărac și chinuit; a ajuns într'o vreme chiar servitor la un han în Giurgiu.

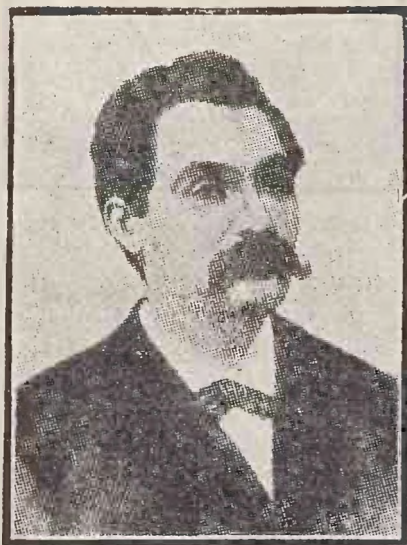
Deși nu comunică de loc cu familia, deși nu voiă să spună nimănu de unde este, tatăl său i-a dat de urmă și l-a ajutat să plece iar la studii, de astădată la Viena, în 1869. Aci a fost coleg cu d-l Ion Slavici, nuvelistul; aci a compus poezii cari i-s'au publicat în revista «Convorbiri Literare» din Iași. Cele d'întâiu au fost: «Venere și Madonă» și «Epigonii», în anul 1870. De atunci a publicat și alte poezii, cari îi făcură îndată cunoscut numele în lumea literară românească.

În anii 1871 și 1872 studiază la Iena și la Berlin și întorcându-se în țară, fu numit revizor școlar, apoi director al

bibliotecii din Iași, în fine profesor la liceu. Acest post îl ocupă până în 1876, când veni în București și se apucă de ziaristică.

Eminescu conduse ziarul «Timpul» din 1877 până în 1883. În acest an, cu ocazia inaugurării statuei lui Ștefan cel Mare, publică cunoscuta sa poezie «Doina»:

Ștefane Măria-Ta,
 Tu la Putna nu mai sta!
 Lasă arhimandritului
 Toată grija schitului;
 Lasă grija sfinților
 În seama părinților....
 Tu te'nalță din mormânt
 Să te aud din corn sunând
 Și Moldova adunând.
 De-i sună din corn odată
 Ai s'aduni Moldova toată;
 De-i sună de două ori
 Iți vin codrii 'n ajutor;
 De-i sună a treia oară,
 Toți dușmanii au să piară
 Din hotare în hotare....
 Indrăgi-i-ar ciorile
 Și spânzurătorile!....

Eminescu la vârsta de 38 — 39 ani.

Da..... la o lună după compunerea acestei poezii, o boală, care se vede că-l rodea de mult, o boală crudă îl lovi: un început de paralizie generală, adică un fel de nebunie.

Îngrijit câtăvă vreme într'un spital din București; apoi la Viena, se făcu mai bine și putu să iasă în lume. Mai lucră

Mormântul lui Eminescu la București.

câtăva vreme, publicând poezii și diferite articole prin ziare și reviste; dar mintea îi slăbea din ce în ce și în urmă a trebuit să fie internat în spitalul d-rului Suțu din București, unde își dăde sufletul în ziua de 16 Iunie 1889 în vârstă de 39 de ani.

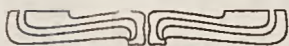
* * *

Eminescu a fost mai prețuit după moarte. În viață, el a suferit mult fie din cauza oamenilor fie din cauza firii sale și mai ales din cauza boalei, care, fără să înțeleagă nimeni, îl făcea să trăiască retras, să nu-și îngrijească de sănătate și să respingă uneori chiar sfaturile și ajutorul celor mai buni ai săi prieteni.

Scrierile sale adunate și publicate în volume, au văzut diferite edițiuni, începând din 1883, când librăria Socec a scos cea d'întâiu colecție de poezii cu o prefață de d. Titu Maiorescu. S'au mai publicat «Articolele politice»; «Nuvele»; «Geniu pustiu»; «Bogdan Dragoș»; «Lais»; etc. O parte din poeziile lui s'au tradus în franțuzește și în nemțește.

Ca semne slabe ale recunoștinței publice, i s'au ridicat câteva busturi: unul în București în grădina Ateneului; altul tot în București în palatul Ateneului; altul în Botoșani, ridicat de studenții universitari în 1890 și altul în comuna Dumbrăveni județul Botoșani. Acum se adună fonduri ca să se facă un monument. (1)

A.

CHELNER ISTEȚ

Un boer bogat, dar foarte avar, mănca în totdeauna în acelaș restaurant fără ca să dea vre-odată măcar un gologan chelnerului.

Intr'o zi acesta'i zise:

- *D-le îmi dai voe să-ți ofer fotografia mea?*
- *De ce?— întrebă boierul surprins.*
- *Pentru că având-o, o să-ți aduci aminte câte odată și de chelner.*

(1) Unele din datele biografice și ilustrațiile sunt luate după publicația „Omagiu lui Mihail Eminescu” Galați 1909.

Biserica din satul Preajba.

umele *Preajba* îl poartă mai multe sate din România în diferite județe, astfel că, spre a preciza, trebuie să spunem că aici vom vorbi despre satul *Preajba* din județul Dolj, veche proprietate a boierilor *Jieni*.

Spre a merge la *Preajba*, plecând din *Craiova*, se coboară la vale pe strada *Unirii* și pe bulevardul *An. Stoilovan*, lăsând spre răsărit minunatul și unicul în felul său «*Parcul Bibescu*», care provoacă admirațiunea tuturor celor ce-l vizitează. Se continuă șoseaua județeană care, dincolo de «*Ilanul Kintescu*», se bifurcă. La această bifurcațiune se va «apucă» pe șoseaua din stânga (spre răsărit) care este șoseaua *Bechetului*, cealaltă ducând la *Calafat*.

Continuând drumul, se trece, dincolo de kilometru 5, peste calea ferată *Craiova-Calafat*, lăsând pe stânga: «*Casa de refulare*» a apelor, clădire făcută în stil românesc de către Primăria orașului *Craiova*, precum și «*Tabăra dela Făcăi*» a garnizei *Craiovei*. În apropierea kilometrului 6, se scoboară șoseaua și se trece peste *Valea Izvorului* din care ies apele care mișcă, la vest de șosea, «*Moara Făcăi*». Urcând la deal se apucă imediat la stânga pe un drum de căruțe ce trece pe marginea unui buchet de salcâmi plantați spre a fixa nisipurile, de sigur. Urmând acest drum, altul nici nu este, intri direct în satul *Preajba*, a cărui biserică călătorul o are, încă de pe șosea, ca punct de reper. După o călătorie de 40 de minute cu trăsura ești ajuns la țintă.

Ca să poți vizita interiorul bisericei, trebuie neapărat, să vină părintele cu cheia bisericei. Primul copil sau sătean la care te vei adresă, va căuta cu multă bunăvoință să te îndatoreze dând fuga, peste drum, la părintele sau la «*mama*» preoteasă. Și spre a nu aștepta în drum sosirea «cheiei», cauți poarta curții bisericei pe care o afli fixată, căci nu se

deschide decât pentru *solemnități*. Măsura aceasta este foarte înțeleaptă precum și faptul că *portița* nu există, ci este înlocuită cu un *pârleaz*, peste care se trece cu piciorul de către toți credincioșii în timpul ordinar.

— Pentru ce ați închis poarta mare, iar portiță nici nu aveți, moș Mitrică? întrebaiu pe un bătrân de 85 de ani.

— Apoi de, de-ar fi umblătoare, ori poartă ori portiță, le mai uită lumea și deschise și atunci toate lighionile ar spurge lăcașul de odihnă al răposaților ori le-ar turbură liniștea.

Treci dar pârleazul, și până să vină preotul sau cheia, admiră exteriorul bisericii la care te lovește de odată un *pridvor* făcut d'asupra *slomnului* (tindei) și care pridvor nu se prea întâlnește la multe biserici.

D'asupra ușei de intrare se citește următoarea *pisanie* săpată în piatră și *infrumusețată* pe margini cu flori sculptate cu băgare de seamă, flori care să scoboară și pe laturile *ușilor*, căci ușa este din două canate.

Iată pisania :

† Acastă sfântă și dumnezeiască biserică ce să prăznuiască hramul „sfântului apostol și întâiul mucenic Arhidiaconu Ștefan și marele mucenic Gheorghie făcătorul de minuni, carele-i s'au zidit din temelii ei și s'au infru(m)șețat cu toată podoaba, după cum se vede, cu toată cheltuiala și osteneala dumnului jupân Hagi Stan Jiianul Vel Paharnic, în zilele pre înălțatului și luminatului Mării sale Domnului Iă Alexandru Ion Ipsilant Voevod, cu blagoslovenia pre sfinții sale părintelui Kiriu Kir Chesarie Episcopu Rîmnicului la aiul (anul) dela zidire 7287, iar dela X^c 1778, luna lu Noem(vrie) 25.

Ziserăm că ușa este din două canaturi sobru, dar frumos sculptate. O inscripțiune sculptată pe ambele canaturi glăsuiește :

„Această ușă iaste a sfintei biserică din Preajba hramu || sfântului arhidiacon Ștefan și marelui mucenic Gheorghie. 1780».

Deschizându-se ușile intrăm în biserică și pe peretele dela apus, precum și pe pereții dela miază-zi și miază-noapte se află zugrăviți ctitorii în ordinea următoare :

I. Dreapta intrării, la ușă :

1) „Hagi Stan Jiianu Vel Postelnic, ctitor“ ; înaintea lui doi copii : „Zmfira“ și „Maria“.

La dreapta lui Stan :

2) Hagiica Manda Jiianca Vel Postelniceasă“ ; înaintea ei doi copii : „Maria și „Dumitrana“.

La dreapta Mandeii postelnicese :

3) „Zanfîr Jiianu Vel Șetrar sin ego (feciorul) dumnealui Postelnicu“ ; înaintea lui un copil : „Ionifă“.

La dreapta lui Zamfîr Șetraru :

4) Jupâneasa Ilinca Jiianca Velichi Șetrăreasă, nora dumnealui Postelnicu“ ; înaintea ei 2 copii : Zoifă și Zoifă.

II. Pe zidul dela miază-zi, la dreapta Șetrăresei:

5) „*Gheorghe Jiianu Vel Medelnicer sin Postelnicul*“; înaintea lui un copil, *Tudoran*.

La dreapta Vel Medelnicerului *Gheorghe*:

6) „*Zoița Jăianca Vel Medelnicereasa, nora dumnealui Postelnicului*“; înaintea ei 2 copii: *Maria* și *Zoița*.

La dreapta Medelniceresei *Zoița*:

7) „*Ștefan Jiianu Vel Sărdar sin al d-lui Postelnicului*“.
Aci, vine în zid o fereastră pe obrazii căreia sunt zugrăviți:

„*Popa Ianake*“ și „*Popa Anghel*“, doi preoți care au servit în sf. biserică la 1801 și 1814, după iscăliturile aflate de noi, la datele arătate, într'o carte veche de ritual, tipărită la 1731 în sf. Episcopie a Râmnicului.

Dincolo de fereastră:

8) „*Iubitoriul de Dumnezeu Filaret Episcopu Râmnicului Noul Severin*“.

III. Stânga intrărei. La ușe:

a) „*Hagi Voicu Jiianu, tatăl dumnealui*“ (Postelnicului); înaintea lui un copil „*Radu*“.

La stânga lui *Voicu*:

b) „*Hagiica Ivana, muma dumnealui*“ (Postelnicului); înaintea ei o fetiță: *Voichița*.

La stânga jupânesei *Ivanei*:

c) „*Niculae Vlădăianu Vel Pilar zed dumnealor*“; înaintea lui 3 copii: *Barbul*, *Scarlat* și *Stanca*.

IV. Pe zidul dela miază-noapte, la stânga lui *Vlădăianu*: se află copiii (dela mic la mare): *Ștefan Ion*, *Constantin Ion*, *Gheorghe Ion*, *Teodor Ion* și *Elenca Ion*. După copiii urmează părinții lor:

d) *Zinca soția dumnealui* și, la stânga ei, *Ioan Teodor* (soțul d-ei).

La stânga lui *Ion Teodor* se află un personaj peste a cărui *figură* s'a scris în ulei o înștiințare jumătate în grecește și jumătate în românește cu glăsuirea următoare:

„Acești de față doi frați *Constantin* și *Ioan Teodor* cumpărători a două „moșii *Frașibile*, anul 1833 cu împrejuririle și acareturile și ca niște „ctitori multora ce au făcut-o de isnov acestei sfinte biserici spre a lor „pomenire s'au zugrăvit (ei, ca ctitori). Patria dumnealor este dela „Agița din Elada, satul dumnealor *Petritu* ex *Agrafon tis Eladon orion* „Petrilon. 1834 Septemvrie 20. *Barbu Cosovanu* (urmează două rânduri „în grecește)“ zugravul. 1844 Martie 10.

La stânga inscripțiunei: *Costandinos Teodoro Mprazmnos Maria Constantin*. Intre dânșii un copil: *Constantinos*.

NOTĂ: *Figura* acoperită de inscripțiunea dintre cei doi frați *Ion* și *Constantin* este aceia a fratelui lor *Panaiot* după mărturisirea bătrânului „*Mitrică Marin*“, de 85 de ani, care fusese contimporan cu câte-și 4 frați *Teodor* (al patrulea frate *Evanghelie*) aflați și pe pomenicu de pe acele vremi, al bisericei.

Dintre urmașii acestor frați *Teodor* mai trăește azi, ne spune moș *Mătrică*, unul singur, i se pare *Stefan*, și se află la Calafat.

Moșia și acareturile se stăpânesc azi de către d-l *Căpit. Costescu* din Regimentul de infanterie Dolj No. 1, prin căsătorie

La picioarele lui *Constandinos Teodor* se află o porțiță care închide intrarea scării ce duce sus în *pridvor*. Treptele sunt din lemn de stejar iar gârliciul scund și înălțimea treptelor exagerată, nu-ți dau gustul, nu te poftesc, la o gimnastică destul de obositoare, dela o etate încolo. Ajuns sus, priveliștea este, firește, minunată, te desfătează și te face să uiți sforțările făcute la urcare; însă trebuie să adaog că *pridvorul* n'are *podeală*, era să zic *parchet*, ci numai bolta, de cărămidă, crăpată și ea la legătura ei cu zidul despre miazăzi: ploile și zăpezile își continuă opera lor distrugătoare fiindcă azi noi nu ne mai gândim, ca bătrânii noștri, la asemenea *clădiri*, ci le lăsăm în spinarea bugetului.

Intr'o firidă din *pridvor* se află mai multe cărți vechi de ritual expuse umezelei, prafului și *stănceuțelor* care depun pe ele semne vizibile, un fel de cărți de vizită ale vizitelor lor. Părintele paroh a comandat deja un dulap pentru cărți și se gândește a le îngriji cu multă băgare de seamă: «Mai ales părinte să nu te arăți darnic; să nu împrumuți nimă-nuia vre-o carte, căci se poate întâmplă să uite a ț-o înă-poia. Cine vrea să le vadă să poftască la *Preajba*».

Cu altă ocasiune vom vorbi și despre acele cărți, și vom trimete și ceva vederi fotografice.

General P. V. Năsturel.

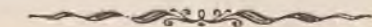
Comerțul părului.

Comerțul părului este foarte activ, mai ales în centrul Franței, la Limoges, Gannat, etc., și în Italia, la Neapole, Genua, etc.

Statisticele oficiale arată că numai Franța importă 170.000 kgr. păr pe an, și anume din Italia 25.000 și 100.000 din China, iar exportul, poate, se suie la 45 — 50.000 kilograme.

Prețul părului variaza considerabil după calitate și culoare. O frumoasă perucă blondă poate costa mai multe sute de lei. Perii albi ca atari nu se cumpără de amatori, dar boiți se plătesc chiar mai multe mii lei; boiangii îi cumpără cu 40 — 60 lei.

Părul negru este mai greu decât cel blond și nu-i așa de fin ca acesta.

LEGILE ȚĂRII

Despre epitropie sau tutelă.

După cum știm, până la vârsta de 21 ani împliniți, omul este *minor*, și nu poate să-și îngrijească singur de interesele lui, adică nu poate face acte pe care legea să le recunoască. Dacă este așa, ce s'ar întâmpla cu un minor care ar rămâne orfan, dacă legea nu ar fi înființat *epitropiile!*

Un minor, chiar în vremea cât îi trăesc părinții, poate să aibă averea lui deosebită. Așa, iacă un minor căruia bunicii său, ori altă rudă, îi lasă prin testament o moșie, minorul este stăpân pe averea asta, nimeni nu i-o poate înstrăina, dar nici el, până ce nu va împlini 21 de ani, nu poate să facă ce va vrea cu ea. În timpul căsătoriei și chiar în urma defacerei ei prin despărțenie, tatăl administrează averea personală a copiilor săi minori, și dă socoteală despre fondul și veniturile averei. Indată ce moare unul dintre soți, se deschide epitropie, și părintele legitim rămas în viață, este de drept epitrop sau tutor al minorilor.

Când moare mama și rămâne tata epitrop, lucrurile merg mai lesne. Dar dacă moare tata și rămâne mama epitropă, de multe ori se întâmplă buclucuri, pentru că femeile răzbat mai greu prin lume. De aceea legea dă voie tatălui ca să arăte pe cineva, o rudă ori un prieten, care să fie sfătuitor pe lângă nevasta lui, în privința copiilor, și în asemenea caz, mama nu ar putea face nici un act atingător de epitropie, fără știrea și învoirea sfătuitorului.

Măcar că mama este de drept epitropă a copiilor ei minori, ea nu poate fi silită să primească epitropia, dacă vrea să se lepede de dânsa. La întâmplare când nu va primi epitropia, este datoare să facă despre aceasta cunoscut la judecătoria în timp de 40 de zile după moartea soțului, și să îndeplinească datoriile epitropiei, până când se va orându-i un epitrop după formele prescrise de lege.

Mama care-i epitropă, dacă ar vrea să se căsătorească din nou, trebuie să ceară dela judecătoria să se adune sfatul de familie, care să hotărască de se cuvine a se lăsa tot asupra ei epitropia sau nu. Dacă s'ar mărită fără să îndeplinească formalitatea aceasta, mama pierde epitropia, și împreună cu noul ei soț sunt solidar răspunzători pentru toate urmările epitropiei ce ea a ținut în contra legii.

Când sfatul de familie, adunat după lege, va lăsa epitropia asupra mamei ce voește a trece în a doua căsătorie, el

atunci va trebui să numească *sin-epitrop* (sau *cotutor*, cum se zice în codul civil), pe cel de al doilea bărbat, care împreună cu soția sa vor fi răspunzători solidari despre administrarea acelei epitropii, iar când bărbatul de al doilea nu va voi să fie cotutor, atunci nici femeea nu va putea fi tutrice, și sfatul de familie va alege alt tutor.

Cel din urmă dintre părinți rămas în viață, are dreptul să rânduiască un epitrop asupra copiilor lui minori. Acest epitrop poate să fie o rudenie sau un străin, și rânduirea se poate face prin testament, sau printr'un act autentic.

Mama căsătorită din nou, căreia nu i s'a lăsat epitropia copiilor din însoțirea de întâiu, nu poată să rânduiască tutor asupra lor. Și chiar când mama cea din nou căsătorită, căreia i s'a lăsat tutela, ar orânduî, prin testament, un tutor pentru copiii de mai nainte, acea orânduire nu se va ținea în seamă decât numai când va fi întărită de către sfatul de familie.

S'ar părea că să nedreptățesc femeile, care au mai puține drepturi decât bărbații, chiar asupra copiilor lor, cu care ele chinuesc mai mult decât bărbații. Dar nu-i așa. Măsurile acestea le iea legea numai din pricină că o femeie poate fi mai lesne ademenită de un bărbat necinstit, care ar avea să tragă folos din averea unor orfani.

Când cel din urmă dintre părinți, care va încetă din viață, n'a ales tutor asupra copiilor săi minori, bunul după tată este tutor de drept; dacă acesta nu trăește, tutor de drept este banul după mamă. Dacă nu trăesc bunii, tutela se cuvine de drept străbunilor, dar așa ca străbunii — ascendenții — după tată să treacă totdeauna înaintea ascendenților, în aceiași linie, după mamă.

Se poate întâmpla ca bunii minorilor să fie morți, și bunii tatălui să trăiască amândoi. De pildă: Ion are copii minori; Vasile, tatăl lui Ion, adică bunul minorilor, este mort, dar trăesc Ilie, tata lui Vasile, și Neculai, tata femeii lui Vasile, adică trăesc bunii de pe tată și de pe mamă ai lui Vasile, cari sunt străbuni minorilor.

În asemenea împrejurare, când trăesc doi buni în aceiași linie, epitropia se dă de drept aceluia care s'ar găsi a fi bunul după tată al tatălui minorului, adică lui Ilie, în pilda care am luat-o noi.

Dacă s'ar întâmplă ca Ilie și Neculai să fie buni în aceiași linie după mamă, atunci sfatul de familie va alege epitrop pe unul din cei doi buni.

Dacă un copil minor rămâne fără tată și fără mamă, fără tutor ales de către tatăl sau mama sa, și fără ascendenți de sex bărbătesc, atunci se face un sfat de familie care alege un epitrop.

Cum moare un părinte pe urma căruia rămâne vre-un minor, primarul este dator să înștiințeze pe judecătorul lo-

cului, care are grija să înființeze epitropie. Orice rudă, orice creditor, în sfârșit orice persoană interesată poate face o asemenea înștiințare, și judecătorul este îndatorat să o ție în socoteală.

Epitropiile se regulează de către judecătorul de ocol, când averea lăsată de mort nu trece peste zece mii de lei; pentru asta se face o catagrafie, adică inventar, de averea rămasă.

Sfatul de familie se alcătuește din cinci rude mai apropiate, iar în lipsă de rude, din cinci prieteni ai mortului sau cinci fruntași din partea locului. Judecătorul de ocol este președintele sfatului de familie, și sub conducerea lui, sfatul alege un epitrop.

Epitrop poate să fie ales oricine se bucură de drepturile civile, adică oricine care n'a fost condamnat pentru vre-un fapt a căreia pedeapsă îi ridică și aceste drepturi. Dar pot să se apere de a fi epitropi anumite persoane, precum: preoții, președinții tribunalelor și curților, prefectii, administratorii de plasă, militarii în serviciu, și alți slujbași anume arătați în articolul 370 din codul civil. De asemenea, se pot apăra de tutelă persoanele în vârstă de 65 de ani și cei ologi, acei cari mai sunt epitropi la altă casă și acei cari au cinci copii legiuți, sau nepoți dela cinci copii.

Membrii sfatului de familie sunt datori să vie la judecătorul de câte ori vor fi chemați, și judecătorul poate să-i puie la amendă până la 50 de lei, dacă nu ar veni la chemarea lui.

Nu pot fi nici tutori nici membri în sfatul de familie: minorii, afară de tatăl și mama; interzișii (am^{te} vorbit despre aceștia); femeile, afară de mamă și bunică, și toți acei cari sau ei însăși sau părinții lor au cu minorul un proces în care este vorba despre starea civilă sau averea minorului. De asemenea sunt opriți de a fi tutori, persoanele cu purtări rele în deobște cunoscute și acele cari dau dovezi de rea credință sau nepricepere în îndeplinirea sarcinei de tutori, cum și acei condamnați la o pedeapsă civilă.

Se înțelege că dacă asemenea persoane au fost alese tutori, și pe urmă s'au făcut vinovate de astfel de fapte, vor fi scoase din tutelă.

Oricine va fi scos din o tutelă, nu mai poate să fie nici odată membru în vre-un sfat de familie.

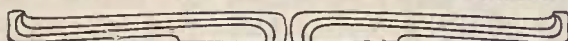
Orice rudă sau afin de-ai minorului, până la gradul de văr primar, are dreptul să pârască la judecătorie pe tutorul vinovat de fapte pentru care trebuie să fie scos din tutelă, și judecătorul trebuie să cheme sfatul de familie ca să-i puie în vedere păra. După ce va fi ascultat și pe tutor, sfatul de familie va hotărî dacă trebuie să fie sau nu scos din tutelă. Dacă tutorul nu vine la chemare, sfatul de familie îl poate judeca și în lipsă.

În contra hotărârii sfatului de familie, are drept să facă apel la tribunal și tutorul care va fi scos din tutelă, cum și acei cari au cerut scoaterea lui, dacă nu s'a ținut în seamă cererea lor.

Apelul se face în cinci zile dela hotărîrea sfatului de familie, ori în cinci zile de la primirea înștiințării ce se va face celui interesat, dacă nu a fost față, când sfatul de familie a dat hotărîrea.

După cum vedem, legea ocrotește foarte bine pe orfani, și fiecare om trebuie să se intereseze ca nimeni să nu le risipească averea și să fie bine îngrijiți.

Artur Gorovei.

Vulcanul Pelè (Martinica).

Șapte ani au trecut de când Pelè, vulcan, pe care îl credeau stins, a făcut acea explozie, care a omorât mii de oameni și ruinat un oraș și o mulțime de sate.

Profesorul american Edmund Otis Hovey, a fost la fața locului să vadă în ce stare se află muntele acuma.

Orașul Saint Pierre, la poalele muntelui, tot ruinat e. A început numai ici colo ceva mișcare în port. Au curățat de cenușe și moloz ulițele mai mari; ici și colo au făcut tot așa la vre-o casă. Dar chiar de pe aceste lucrări se vede ce muncă uriașe se cere pentru orașul întreg; pătura de cenușe și moloz e groasă dela 1 până la 4 metri.

Orașul face întipărire și mai desnădejduită acum decât îndată după nenorocirea ce l-a lovit. Cele mai multe ziduri, remase, de-o cam dată, în picioare, s'au năruit; iarbă și tufe erez pretutindeni pe dărămături. Ai crede că sunt ruine de sute de ani, nu abia de șapte.

Nu le ese din oase locuitorilor frica de vulcan și va trece vreme îndelungă până să se apuce de clădit, de muncă și de negoț.

E lesne de urcat pe munte, căci cenușea și pulberea, în care, îndată după erupție, te afundai până la genuche, s'a prefăcut într'o pătură vârtoasă, pe care se poate merge.

Învățatul și-a așezat cortul pe un podiș năsipos la 400 de m. de-asupra mării; dar a dus lipsă de apă și de

lemn. N'avu nevoie de mașină cu spirt pentru încălzit, căci putea fierbe orice în crepăturile muntelui, din cari eșeau aburi fierbinți. Cele mai depărtate aveau 68° centgr., cele apropiate de tot de crater, 305°.

În jurul lagărului nici un fir de iarbă, nici o muscă sau furnică nu cutează să se apropie de reul fumarolelor, adică de-a locurilor pe unde țîșnesc aburi fierbinți. Și mai frumoasă eră priveliștea în zori și în amurg. Spre Miază-Noapte-Resărit se'nălță vârful priporos al muntelui, împrejurat cu o cunună de aburi albi. Ziua, părea tot mort și înmărmurit; seara înse eră un joc bogat de culori, cari îmbrăcau ținutul. Tonuri roșe, galbene, negricioase și de porfiră se schimbă mereu. Mai frumoasă eră priveliștea în lumina argintie a lunii, care învăleua într'o lucire albicioasă vârfurile goale și ascuțite.

Mai pe urmă, învățatul s'a suit și mai sus până unde a fost gura vulcanului, la lacul zis „Lac des Psalmistes“; podoaba vârfului muntelui Pelé, la 1.300 de m. de-asupra mării. După erupție s'a făcut în gura sau craterul vulcanului un țep foarte înalt. Creștea cu câte 14 metri pe zi. În Maiu 1903, vârful muntelui ajunsese până la 1800 de m., așa că Pelé aveă vârful cel mai înalt din insula Martinica și chiar din toate celelalte ostroave, căror la un loc li se zice, *Antilele mici*.

Dar către sfârșitul acestui an, țepul a crepat cu totul, măcar că eră de stâncă și nu din fărâməturi slab lipite. A pierdut 300 de metri din înălțime.

Pe acest vârf în formă de țeapă eră anevoie de urcat, căci mereu se desprindeau bucăți, bucăți. Apoi din pricina aburilor, te afli ca'ntr'o baie turcească. Aproape de vârf căldura fumarolelor eră de 515°, măsurate cu un fel de termometru electric, cărui îi zic, *pirometru*.

Vulcanul s'a potolit, și din 1905 până azi n'a mai dat nici un semn de viață, afară de aburii de cari am vorbit.

Pe coasta de Miazăzi-Apus, muntele e gol; pe cea resăriteană înse se află vegetație bogată.

Când vântul împrăștie ceața de pe el, vezi marginile verzi ale craterului, din care se'nălță țeapa goală, frumoasă și ea, căci e roșe-neagră, ici coala cu pete galbene din pricina pucioasei din fumarole, iar pe alocurea cenușie, ca orice stâncă.

Margenile craterului au câteva vârfuri ascuțite, alcătuind o coroană, din mijlocul căreia se'nnalță ca o pană, țeapa. Aburii fumarolelor țes ca un văl în jurul coroanei.

Dr. Lux.

ȘEGALA NAȚIONALĂ DIN ELEJANI

Urmare (1).

Astfel stau lucrurile, când la 3 Decembrie 1825 sosește în Țarigrad știrea că moartea țarului, patru zile înainte de a înceta din viață, căci dânsul a murit la 7 Decembrie.

Fratele său Nicolae îi urmează, dar turburările ce s'au iscat la moartea împăratului și spiritul de revoltă și conspirațiune ce s'au manifestat în armata rusă, au făcut ca deocamdată să dispară frica de războiu.

Austria și Anglia, folosindu-se de acest răgaz, lucrează prin ambasadorii lor dela Petresburg și Țarigrad cu cea mai mare stăruință „și în Iunie 1826 dobândesc dela Poartă retragerea beșliilor și reducerea lor la numărul de 850, puși sub ordinele directe ale domnilor, liberarea lui Vilară din închisoarea dela Eskizorn și trimiterea de plenipotenți la Akerman ca să trateze și să determine restabilirea de *statuquo* dinainte de 1821 în Principate“.

În convenția încheiată între Turcia și Rusia s'a dat satisfacere deplină cererilor rusești; între altele s'a hotărât să se dea Principatelor organizație regulată, articol ce a dat naștere regulamentului organic, ce ne-a cărmuit până la 1848 și 1857. În urmă Ribaupierre, după încheierea convenției dela Akerman, fu orânduit ambasador la Constantinopol și Minciaki trimis la București.

Pacea dar părea asigurată, când pică ca din senin circulara Porții din Februarie 1828 către guvernatorii săi din provincie unde Rusia eră taxată de vrășmașă Islamului și de instigătoare răsculării grecești, în urma căreia țarul se văzu provocat să declare războiu.

Astfel în ziua de 7 Maiu 1828 oștirile rusești, sub comanda principelui Vitgenstein, trec Prutul, ocupă Iașul, pornesc la București, Witgenstein pune mâna pe guvernământul Principatelor

(1) Vezi No. 37.

și numește pe contele Pahlen prezident-plenipotent al divanurilor țării. (1)

În timpul acestei ocupațiuni rusești naște regulamentul organic ce eră opera guvernului rusesc. Nimeni nu îndrăsnea să cugete sau să ridice glasul împotriva voinții prezidentului cu deplină putere al ambelor Principate. „Într’o asemenea stare de lucruri, adeziunea boierilor la dispozițiunile cuprinse în proiectul de regulament, ori cari ar fi fost ele, eră asigurată și prin clauza din tratatul dela Adrianopol din 14 Septemvrie 1829; Poarta le dăduse o confirmare anticipată. Rusia dar putea să acorde Principatelor legile ce-i convenia“. (2) Cu acest regulament fu trimis Vilară la Petresburg ca să-l supue confirmării țarului Nicolae I.

Pavel Kiselef a cârmuit Principatele dela 1829 până la 1834 cu titlu de Prezident cu deplină putere al divanurilor. După recomandățiunea lui fu numit domn Alexandru Ghica, care pierzând simpatiile Rusiei fu înlocuit cu Gheorghe Bibescu. Acesta la 1840 publicase la Paris în limba franceză o lucrare intitulată „*Le Général Kissélef et son administration*“, biografie care aveă de scop să cufunde pe Ghica, lăudând știința și virtuțile generalului rus, tot deodată propuind și împământenirea lui. Cu astă scriere Bibescu ajunse să capete favoarea contului rusesc, cu sprijinul și ajutorul cărui fu ales domn contra tuturor așteptărilor.

Sub acest domn, Alecache Vilară joacă un rol politic covârșitor. Fu președintele consiliului de miniștri și ministru de interne. Fiul său căpitanul Costache Vilară, ginerele lui Știrbei, la 1848 eră prefect la Giurgiu.

Când revoluția dela 1848 se clociă în ascuns și când guvernul lui Bibescu, în capul căruia se află Vilară, începuse a se îngriji, când prefectul de poliție Iancu Manu cerea să se facă arestări, primul ministru n’a voit, spunând „că această măsură eră bună acum vre’o două luni, dar cum stau lucrurile în ziua de astăzi eră preă târziu, căci nici o sută, nici o mie de arestări de s’ar face, buba nu s’ar opti de a sparge; că toată lumea eră amestecată și că el nu știă pe cine să nu bănuiască“. (1) Iată un om de stat cuminte, care nu vroia cu nici un preț să se

(1) Ion Ghica, *Scrisori*, pag. 119 și urm.

(2) Ibidem.

(1) Ion Ghica, *ibidem*.

pună d'a curmezișul curentului popular, ce începuse a se mișca și care bântuia tot apusul Europei. Chiar Vodă Bibescu la începutul mișcării n'a stat la îndoială, ci s'a supus cuvântului revoluționar, dar mai la urmă s'a retras temându-se de urmările ce vor isvorî de aci.

De acum înainte nu se mai pomenește de faimosul și puternicul Vilară; nimenea nu mai amintește de el, afară de bătrânii din Clejani, cari povesteau cu drag de marele om, de binefăcătorul, luminătorul și povățuitorul lor. Vilară ținea nespuse de mult la școală, ce formă una din grijile sale. Chiar când toate proprietățile lui trecură în alte mâini, dânsul, așa spuneau sătenii, a pus condiție noului proprietar ca școala să rămâie tot școală cași mai înainte. Numai astfel își explicau ei rostul școlii din vremea lui Maior Mișa. Mare fu durerea bieților săteni, când se văzură lipsiți de marele boer, pe care bătrânii îl plângeau încă pe la 1865. Pe astă vreme dânsii își explicau trecerea tuturor proprietăților lui Vilară în mâna noului proprietar în chipul următor: Vilară încurcat în datorii, ruinat, a fost nevoit să facă vânzătoare lui Maior Mișa Anastasievici toate proprietățile sale. Miniștrii răi din săraci într'o zi se pomenesec bogați, iară Vilară intră în minister bogat ca la urmă să rămâe sărac, măf ales pe acele vremuri când numai să fi voit, și-ar fi agonisit o avere colosală. Vilară eră puternicul ministru când se blamă vânzarea averii lui Hagi-Moscu în detrimentul creditorilor și în folosul familiei falitului, precum și trecerea mai tuturor din moșiile acelei case în posesiunea Domnitorului; de pretutindea se ridică un glas în contra venalității ce domniă în justiție și în administrație, căci ajunsese a fi fără teamă și fără rușine. Cuvântul care se auzia mai des în Iași și în București eră că : „Peștele dela cap se împute“. (1) Cu toate acestea Vilară când a căzut dela putere eră ruinat, eră sărac. Iată un om cinstit. Cât am stat eu școlar în timp de patru ani, afară de săteni n'am auzit pe nimeni, nici chiar pe institutori să pomenească măcar o vorbă de marele Vilară.

(Va urmă).

G. Pavelescu.

Profesor la Liceul Matei Basarab.

(1) Ion Ghica, ibidem p. 701.

Condițiile de admitere pentru absolvenții

și

absolvențele școalelor primare.

=====
(Urmare).

În *liceele cu internate* (1) (liceul Sf. Sava din București și liceul internat din Iași) se primesc elevi bursieri și solvenți. Elevii bursieri se primesc numai pe *baza unui concurs* și în ordinea de merit. Concursul pentru locurile vacante dela liceul internat din Iași se ține în Iași și Galați, iar pentru cele dela liceul Sf. Sava din București se țin în București și Craiova.

Concursul începe în ziua de 1 Septembrie în câteși 4 centrele. Cererile de înscriere la concurs se adresează de către părinți sau tutori directorului liceului unde dorește să fie admis elevul, arătând și localitatea unde vrea să treacă concursul. Înscrierile se fac până la 20 August. Cererea de înscriere trebuie însoțită de următoarele acte: *a)* actul de naționalitate română, *b)* actul de naștere, *c)* certificat de bună purtare, *d)* actul de vaccină, *e)* certificatul de clasele primare, *f)* certificat de paupertate.

Medicul respinge la examinarea medicală pe toți cei slabi de constituție sau atinși de boale ereditare ori molipsitoare. Dintre locurile vacante de bursieri, cel puțin *o pătrime* va fi rezervată pentru fiii de săteni, care vor fi fost cei mai distinși la studiu și conduită în școalele rurale. Se consideră ca fii de săteni acei cari pe lângă faptul că sunt fii de plugari, de învățători sau preoți de sat, vor fi urmat învățământul primar în școalele rurale. Etatea absolvenților de școale urbane să fie 11—12 ani

(1) Regulament pentru internatele liceelor, Colecția de legi și regulamente 1901—904 p. 278.

la 1 Septembrie pentru clasa I și de 11—13 ani pentru absolvenții școalelor rurale.

Dispensă de vârstă se poate da pentru 6 luni în plus sau minus.

Concursul va consta dintr'o *probă scrisă* de limba română, aritmetica din materia clasei IV, iar examenul oral se va face asupra tuturor materiilor clasei IV-a.

IV. *Școalele secundare de fete.* Există în țară următoarele 5 școli secundare de fete de gradul I (4 ani) și 5 de gradul II (8 ani, ca și liceele).

1.	Școala secundară de fete gradul I din Botoșani.
2.	" " " " II cu <i>inter.</i> din Buc.
3.	" " " " " externat. " "
4.	" " " " I „Carmen Sylva“.
5.	" " " " II <i>internat.</i> Craiova.
6.	" " " " I „Regina Elisabeta“
7.	" " " " I din Galați.
8.	" " " " II „externat“ din Iași.
9.	" " " " I din Ploești.
10.	" " " " II „ Tulcea.

Pentru admiterea în școalele secundare de fete sunt aceleași condițiuni ca și pentru băieți, prevăzute în același regulament din 7 Iunie 1909 *Mon. Of.* No. 54.

Sunt 2 școli secundare de fete cu internate: una în Craiova și alta în București.

Condițiunile de admitere în aceste internate sunt aceleași ca și pentru băieți (1) cu următoarele deosebiri.

Concursul de burse pentru fete se va ține în București, Iași, și Craiova, la aceeași dată ca și pentru băieți.

La ambele internate de fete se vor primi eleve bursiere, solvente și semisolvente. Taxa va fi de 700 lei pe an pentru solvente și 500 lei pentru semisolvente la internatul din București; 600 lei pe an pentru solvente și 400 lei pentru semisolvente la internatul din Craiova.

(Va urmă).

Cărți primite la Redacție.

No. 458—459 e intitulat „*Povești fantastice*“, de Hoffman celebrul povestitor german. Traducerea noului volum al Bibliotecii, e făcută de d-l Ludovic Dauș.

De vânzare la mai toate liarăriile din țară.

Catalogul complet al acestei «*Biblioteci pentru toți*» care se sporește în mod regulat câte 2 volume noi pe fiecare săptămână, a se cere la Librăria Editoare Leon, Alcalay Bueureatli,

(1). *Mon. Of.* No. 121 (1903).

CRONICA

Moartea lui C. Stăncescu.

Săptămâna trecută a încetat din viață *Constantin Stăncescu*, vicepreședinte al Ateneului din București. El eră de câțiva ani pensionar; fusese director al școlii de belearte din București, director al teatrului, etc.

Moartea lui G. I. Lahovari.

În ultimile zile ale săptămânii trecute a încetat din viață *George Lahovari*, fostul președinte al Curții de Compturi, secretar general al societății geografice și președinte al societății pentru învățătura poporului român.

În No. viitor vom vorbi pe larg despre activitatea acestui vrednic bărbat.

În amintirea lui Eminescu.

În mai multe orașe ale țării s'au făcut serbări pentru amintirea lui Eminescu.

În Botoșani, în ziua de 14 Iunie după Te-Deum la biserica catedrală, pelerinagiu la bustul poetului.

Acî au vorbit d-nii Răut, deputat, Cosmoc, profesor, Hasnaș, student și G. Nicolae, pensionar.

Seara o serbare în grădina publică.

La Iași în aceeaș zi, după serviciul Divin, I. P. S. Mitropolit al Moldovei a ținut o cuvântare.

Seara conferința d-lui Al. Xenopol și serbare la Teatrul Național.

Asemenea serbări s'au mai ținut în aceeaș zi la Focșani și la Constanța.

Starea semănăturilor.

Iată darea de seamă pe care o publică ziarele dela 17 Iunie.

Bacău.— Semănăturile de toamnă și primăvară se prezintă bine și promit o recoltă abundentă. Se urmează prașila porumbului. Ploaia torențială cu grindină a pricinuit stricăciuni la 145 hectare porumb.

Braïla.— Semănăturile de primăvară frumoase, cele de toamnă potrivite. S'a început secerișul grăului. Se continuă prașila porumbului.

Buzău.— În cursul acestei săptămâni a plouat puțin în tot județul. Semănăturile se prezintă bine.

Covurlui.— În urma ploilor căzute, semănăturile s'au îndreptat simțitor și sunt destul de frumoase. Se continuă prașila porumbului.

Dâmbovița.— Grăul și ovăzul mediocre, porumburile se prezintă bine. Viile au rod abundent.

Fălciu.— Semănăturile de toamnă mediocre, cele de primăvară foarte bune.

Ialomița.— Recoltele de toamnă sunt frumoase; dar au nevoie de ploaie. Se continuă prașila porumbului.

Gorj.— Semănăturile se prezintă bine.

Mehedinți.— Semănăturile sunt foarte bune, pomii roditori n'au fructe, viile sunt foarte bune în părțile unde n'a căzut grindină.

Neamțu.— Semănăturile, în urma ploilor, se prezintă foarte bine. Pomii și fructele sunt frumoase.

Bustul lui Eminescu la Botoșani.

Olt.— Semănăturile frumoase. Se simte nevoie de ploaie pentru porumb. Viile și pomii se mențin bine.

Prahova.— Semănăturile viile și pomii sunt frumoși.

Roman.— Semănăturile de toamnă sunt frumoase, porumbul în genere este bun, asemenea și sfecele pentru zahăr.

Romanați.— Semănăturile sunt frumoase. La semănăturile de toamnă mai târziu, s'au ivit gândaci roșii cari fac mari stricăciuni; aproape toate grânele au rugină din cauza ploilor. Semănăturile de primăvară sunt foarte frumoase.

Suceava.— Toate semănăturile merg foarte bine.

Tecuci.— Semănăturile în general se prezintă destul de bine. Viile pe jumătate bune, restul parte filoxerate, parte degerate.

Teleorman.— Semănăturile de toamnă și primăvară se mențin frumoase. Se simte nevoie de ploaie mai cu seamă pentru porumb.

Vlașca.— Semănăturile sunt frumoase.

Trăeratul rapitei s'a terminat. recolta mulțumitoare.

Argeș.— Semănăturile în unele părți sunt bune în altele mediocre. În puține locuri sunt compromise din cauza grindinei.

Botoșani.— În unele comune a căzut grindină, cauzând stricăciuni semănăturilor. Grânele în general sunt bune.

Constanța.— Semănăturile sunt potrivite. Porumbul, meiul, viile și pomii se prezintă bine.

Dorohoi.— Semănăturile se prezintă bine.

Iași.— Semănăturile sunt satisfăcătoare. Pomii roditori și viile sunt de mijloc.

Ilfov.— Semănăturile parte frumoase, iar parte mediocre din cauza secetei.

Tutova.— Semănăturile sunt bune în urma ploilor.

Vaslui.— Semănăturile bune.

Vâlcea.— Semănăturile sunt bune. Viile și pometurile sunt slabe.

Societatea pentru protecția animalelor.

Rezultatul concursului instituit de Societatea pentru protecția animalelor între institutorii și învățătorii din țară este cel următor :

Subiectul: Cum s'ar putea îndestulă și chiar îmbogăți o gospodărie printr'o mai bună îngrijire a vitelor de lapte, între altele sfaturi pentru păstrarea laptelui.

Premiul I: 100 lei și medalia Societății: Ion G. Bratu, învățător comuna Colțu-Ungheni, județul Argeș.

Premiul II: 75 lei și medalia: C. Demetrescu, învățător comuna Valea-Stanciului, județul Dolju.

Premiul III: 50 lei și medalie: D. Panca, învățător comuna Baluse, județul Botoșani.

Premiul III: 50 lei și medalie: St. Niculescu, învățător comuna Risipiți, județul Dolju.

Criza din Ungaria.

În Ungaria nu s'a ajuns încă la constituirea unui nou Minister. Nu se știe cum se va sfârși criza.

Chestia Cretei.

Orizontul politic pare că se va întuneca iarăș. Pricina este insula Creta. Această insulă eră până acum sub supremația a trei puteri europene și avea un guvernator special. Acum e vorba ca trupele europene să se retragă.

De aceea Grecii vor să profite de acest moment ca să proclame anexarea ei la Grecia; dar Turcii nu vor să primească și vor face chiar războiul pentru ca să n-o dea.

Holera.

Din Petersburg Capitala Rusiei, vin știri rele: sunt multe cazuri de holera și multe urmate de moarte.

P a g i n a g l u m e a ț ă .

Aveți un unchiu în America ?

Aveți un unchiu în America?... Poate că mulți doresc aceasta ca o fericire, pentru că bine înțeles ei se gândesc că unchiul acela trebuie să fie putred de bogat și să le lase moștenire.... să se pomenească pe nemuncite, cu cine știe ce averi.

Eu să vă spun . . . am pățit-o cât de bună cu unchiul meu din America.

America e socotită ca țara unde curg laptele și mierea. . . . vorba vine . . . adică banii . . . pe toate străzile. N'ai decât să te apleci ca să-î iei. Așa zic cei ce n'au fost pe acolo și adevărat este că unii oameni au ajuns acolo din săraci lipiți pământului bogătași de cei strașnici . . . miliardari, cum li se zice. Dar vezi că ce se potrivește la unu, nu se întâmplă la toți și nu sunt Paști în toate zilele.

Iacă ce Dar să vă spun toată pățania . . . dela început.

Acuma sunt un pârilit . . . Bogat n'am fost niciodată, m'a ferit Dumnezeu de așa ceva, dar tot aveam ceva părăluțe puse de-o parte din muncuța mea.

Intr'o zi . . . sunt de atunci doi ani . . . mă pomenesc cu o scrisoare dela un biurou de informații dintr'un oraș american.

Ce spunea în scrisoare? Că un unchiu al meu, om cu mai multe milioane, s'a hotărât să mă lase moștenitor, cu o singură condiție : să fiu de față în momentul când își va da sfârșitul. Ciudată

condiție! . . . Dar mărturisiți că nu e grea . . . Dau o depeșă, dacă unchiul trăește . . . Mi se răspunde că da, dar este cam bolnav. Trebuie dar să mă grăbesc. Să mă grăbesc: e ușor de zis, însă.... bani? . . . Aveam ceva, dar nu-mi eră de ajuns. Mi-aduc însă aminte de un bon al împrumutului turcesc de 5000 lei . . . Ce

să fac? Tot nu se mai trage la sorți, căci aștept de 20 de ani în zadar . . .

Iau deci bonul de 5000 de lei; îl schimb în ziua' aceea chiar

și . . . iute la gară . . . trenul mă duce la Hamburg . . . de acolo vaporul cel mai iute mă depune pe țărmul fericitei Americi.

Aleg la adresa biuroului de informații.
— Unde stă unchiul?

— Strada cutare, No. cutare . . . dar e bolnav rău . . .
 Cu automobilul ajung la adresă . . . mă sui cu ascensorul
 până la catul al 7-lea unde stă.
 Ce credeți că găsec?
 Unchiul murise de două ceasuri.

Moștenirea eră pierdută
 Ca să vă spui în ce stare eram, cum mi-am luat bilet de
 întors, cum am ajuns la port, cum m'am urcat în vapor . . . e
 de prisos, fiindcă vă închipuiți.

Pe vapor . . . vă închipuiți dacă aveam chef de vorbă! . . . Un
 bătrân cu barba mare albă, cu ochelari negri și cu pălăria în-
 fundată pe urechi se tot ținea de mine. Se vede că-i eră urât
 și căută pe cineva să stea de vorbă. Mă și găsise tocmai atunci....

L-am dat deci la toți dracii!

Și-am ajuns acasă. Ce să vezi? O scrisoare dela un alt unchiu, pe care nu-l văzusem niciodată, care se întorcea și el din America și voia să-i închiz eu ochii și să mă lase moștenitor.

— Bravo! îmi zic, pierdai una, câștigai alta. Numai de noroc să nu se plângă omul.

A doua zi unchiul intră pe ușă...

Drace!.. Eră călătorul bătrân de pe vapor...

Vă închipuiți că a trântit ușa și s'a dus pe aci încolo.

Credeți că s'a isprăvit?

Ași, peste 3—4 zile primesc un jurnal al loteriilor și ce citesc?..
Bonul meu dela loteria turcească eșise la sorti și câștigase.

800.000 de franci!...

Iată ce mi-au adus mie unchii din America!..

Dacă vă place, alergați și 'd-voastră după potcoave de cai morți!

Stan Păitlu.

„SOCIETATEA STEAUA“

Membrii înscriși și cotizațiuni plătite. (Urmare).

I. Talpeș (Vaslui), 1 leu; Eduard Ghica (Vaslui), 10 lei; Gr. Ed. Ghica (Vaslui), 10 lei; Vasile D. Miculescu (Vaslui), 5 lei; Iacov Buzatre (Vaslui), 5 lei; Costică Desilă (Vaslui), 2 lei; Tiron Eufrosina (Vaslui), 2 lei; Maria Patriciu (Vaslui), 2 lei; Țaicu Cecilia (Vaslui), 2 lei; Augustina D. Atanasiu (Vaslui), 2 lei; I. Popescu (Borca), 3 lei; Petre I. Miroiu (Borca), 2 lei; Em. Blimel (Borca), 2 lei; I. Andreian (Borca), 2 lei; D. Secară (Borca), 1 leu; V. Tanasie (Borca), 1 leu; I. Băltăceanu (Borca), 1 leu; I. Gheorghiu (Borca), 1 leu; Ilie Atanasiu (Borca), 1 leu; Vasile Marcu (Borca), 1 leu; Mihaiu Pentelie (Borca), 1 leu; Albert Flöke (Borca), 1 leu; Gustav Rotlender (Borca), 1 leu; Fani Constantinescu (Borca), 1 leu; C. Panait (Borca), 1 leu; D. Mihăleni (Borca), 1 leu; V. Suflețel (Borca), 1 leu; H. Braniste (Borca), 1 leu; I. Pavel (Borca), 1 leu; Gavrilă Placinte (Borca), 1 leu; N. Ghiurcă (Borca), 1 leu; Vasile Tudose (Borca), 1 leu; Pintelie Nacu (Borca), 1 leu; Arsinte Cârjă (Borca), 1 leu; Ștef. Găină (Borca), 1 leu; Toader V. Găină (Borca), 1 leu; Vasile Nistor (Borca), 1 leu; S. Tiucă (Borca), 1 leu; Toma V. S. (Borca), 1 leu; Vasile Ciuncu (Borca), 1 leu; Vasile Placinte (Borca), 1 leu; Nicolae Nicu (Borca), 1 leu; Toader D-tru (Borca), 1 leu; Haralambie Cioată (Borca), 1 leu; Ghiță Ștefănescu (Borca), 1 leu; Gr. Văram (Borca), 1 leu; Vasile I. Epure (Borca), 1 leu; N. Romanuck (Borca), 1 leu; Pantelie Vrânceanu (Borca), 1 leu; Iosef Olariu (Borca), 1 leu; I. Teodorescu (Borca), 1 leu; Toader Popescu (Borca), 1 leu; E. T. Cancicov (Craiova), 5 lei; N. Balaban (Craiova), 6 lei; Ilie C. Purcariu (Craiova), 5 lei; T. Grigorescu (Craiova), 5 lei; M. M. Măldărescu (Craiova), 5 lei;

Numărul membrilor înscriși în cursul anului 1909 este de 240, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 1.195 lei.

(Va urmă în numărul viitor).

Un obraz curat și frumos

se obține prin întrebuițarea cremei și pudrei „FLORA“ preparate de Al. Neanu, farmacist, furnizor al Curții Regale. Pudra „Flora“ fără bismut, mărește efectele uimitoare ale cremei „Flora“ Crema lei 1.50. — Pudra „Flora“ lei 2. — Săpun „Flora“ lei 1.25. — Pomadă de păr „Flora“ neîntrecută pentru îngrijirea rațională și igienică a părului, lei 2.50, borcan mai mic lei 1.75

Capilogen „Flora“ (apă de păr) sticla mare lei 3.25, mică 2.50. — Pastă de dinți „Bucol“ lei 1. — Apa de gură „Bucol“ lei 1.50. — Lapte de crin „Flora“ pentru înfrumusețarea tenului lei 2. — Săpun de lapte de crin „Flora“ lei 1.25. La nemulțumire se restituie imediat costul.

DE VÂNZARE LA DROGUERII ȘI FARMACII.

Se caută depozitari în comunele rurale; a se adresa la depozitarul general L. Lindenberg București, Str. Academiei No. 6

„VICTORIA”

Societate anonimă de asigurări generale și reasigurări

IN BUCUREȘTI

— Direcțiunea Generală: 10, Strada Doamnei 10 —

CAPITAL STATUTAR LEI 5.000.000

INTAIA EMISIUNE LEI 1.000.000

SOCIETATEA ASIGURĂ:

- a) contra pagubelor cauzate de Incendiu și Explozie, precum și în contra Tempestei și Ciclonului;
- b) asigurări asupra Vieții și Rentei viagere;
- c) contra pagubelor de Transport maritim, fluvial și terestru;
- d) contra pagubelor cauzate de Grindină la cereale și vii;
- e) contra accidentelor corporale și a consecințelor răspunderii civile;
- f) contra pagubelor provenite din Mortalitatea vitelor;
- g) contra spargerii oglinzilor, geamurilor și firmelor de cristal, etc.

Societatea «VICTORIA» asigură în mod gratuit clădirile în construcțiune până la punerea acoperișului, iar informațiuni mai detaliate a se cere Direcțiunii societății.

Reprezentanța generală București, str. Karagheorghievici, 3.